

[Bente Juncker]

nogle reelle job, men det kan jeg ikke få øje på i dette forslag. Jeg sagde under forhandlingerne, og det har jeg også sagt offentligt, at jeg synes, det var rart, i stedet for at vi fik sildekassearrangementer, at vi så fik nogle praktikpladser, for halvdelen af de 18-20-åriges problemer kunne løses, hvis vi fik dem alle sammen ud i praktik. Her mener jeg også at regeringen må i spidsen og sige til virksomhederne, specielt de store virksomheder, som vi jo ved af mange grunde ikke tager ret mange af de unge, fordi det er besværligt og der er et hensyn til effektiviteten: Hvad om I tog en ekstra pr. kvartal eller hvert halve år? Vi har haft en undervisningsminister, der i alle årene har sluset de unge ind på efg, hvor der så, når de har afsluttet efg, er en 7.000-8.000, der mangler praktikpladser - det er der hvert år, det er ikke blevet værre, men det er heller ikke blevet bedre. Det er dem, der skal have disse tilbud. Vi burde sige til virksomhederne: Se nu at få gang i det. Jeg synes ikke, vi kan blive ved med at se på det, og selv om jeg er meget liberal, må vi til at sige, at en tvungen kvoteordning må være løsningen. Det kan ikke nytte noget, at vi får dem ud i nogle engagementer a 5 måneder, hvor de får en lav løn, og derefter så tro, at man kan skaffe nogle pladser til dem. Det kan man ikke.

Så nævner hr. Kaj Poulsen fra Socialdemokratiet nogle problemer. De 5 måneder a 17 timer vil jeg opfatte som grænsen for, hvad kommunerne kan klare, men de problemer kan vi drøfte i udvalget.

Med hensyn til, hvad de unge skal bestille, har jeg sagt, at man skal sørge for, at det bliver noget varigt. Man skal sørge for, at de bliver sluset ud, gerne således, at de prøver noget praktisk, at de kommer op om morgenen osv. og møder til tiden. Derefter kan man begynde en uddannelse og sørge for, at man følger dem igennem den. Det afgørende ved dette forslag er altså ikke indslusningslønnen, det afgørende ved dette forslag er, at der kommer gang i nogle ting.

Iværksætterydelsen kan vi stemme for. Lad os kigge på det, det lyder meget godt, og vi stemmer selvfølgelig for begge forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også vi stemmer for begge forslag, hvis intentioner er at gå fra en mere passiv holdning til en mere aktiv indsats. Det har vi og mange an-

dre sagt gang på gang, at det, vi har brug for, er, at al den talen om at gå fra passivitet til aktivitet bliver fulgt op af en aktiv indsats. Man kan selvfølgelig drøfte, om det er gjort godt nok, om det skal gøres lidt anderledes osv. De drøftelser vil vi gerne føre i udvalget. Vi tror såmænd ikke, der bliver mere aktivitet af, at vi holder mange og lange taler her om dette, som vi alle i princippet er enige om, men hvor vi forhåbentlig i udvalget kan få gjort det bedre. Jeg tror godt, det på nogle områder kan gøres lidt bedre, og det vil vi gerne medvirke til.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne takke de partier, som har givet tilslutning til de to forslag. Hermed kan jeg forhåbentlig konstatere, at der er et flertal, idet jeg tillader mig også at tage fru Jane Oksens indlæg som udtryk for, at Fremskridtspartiet vil stemme for disse to forslag. Jeg er meget enig med de to partier, som har haft kritiske indvendinger mod dem, i, at det ville være ønskeligt, om disse forslag kunne vedtages med et så bredt flertal som muligt. Derfor vil jeg også beskæftige mig lidt mere indgående med de indvendinger, som Socialdemokratiet og SF har haft.

Jeg tror, det er nødvendigt, inden jeg siger noget om det, at slå fast, hvad dette lovforslag handler om. Det handler ikke om, at unge har pligt til at modtage et jobtilbud, når de henvender sig på socialforvaltningen. Det har de pligt til i dag, hvis de får tilbudt et arbejde. Det juridiske indhold i lovforslag nr. L 150 er en pligt for kommunerne til at have jobtilbudene parat. Det er noget ganske andet. Det findes ikke i nogen af de øvrige forslag, som har været nævnt som værende meget, meget bedre. Det er jobgarantien for disse to eller tre årgange, det handler om. Det er indholdet. Det er derfor, vi begynder så småt, om jeg så må sige. Mange har været bekymret for, om man nu kunne finde det store antal job. Hertil har vi sagt: Lad os så begynde dér, hvor der er tale om en egentlig forebyggende indsats. For det er det, der er det egentlige indhold i dette. Det er ikke et beskæftigelsesprojekt for langtidsledige eller for ledige eller for sociale tilfælde. Det er en forebyggende lov, hverken mere eller mindre. Der er ikke tale om ved denne lov at skaffe varig beskæftigelse for folk. Det er en forebyggelse mod, at en eller anden procentdel af de mennesker, som kommer ud for, når de er færdige